Միւռոնին, զոր յԵրուսաղէմ հաստատեալ 'ի վերայ Եղիազարու. սակայն հրամայեաց Արքայ վարիլ ըստ Նախնի սովորութեան, զի Եղիազար խաբէութեամբ և հակառակ սահմանի նախնեաց իմաց ասէ առեալ է զհրովարտակն։ Սահմանեցաւ՝ զի յէջմիածնէ բաժանեսցի Միւռոնն և Եղիազար մի՛ խառնեսցի 'ի գործ կաթուղիկոսութեան, բարձաւ նաեւ 15,000 փողն, զոր խոստացաւ հատուցանել Եղիազար. 'ի ١ Շաբան ամսոյ, ١٠٧٧ (1666)։ Եւ Յակոբ կաթուղիկոս յետ կատարելոյ զայս ամենայն և վճարելոյ զպարտսն՝ դարձաւ 'ի տեղի իւր յէջմիածին։

Իսկ Եղիազար կաթուղիկոս յետ հասանելոյ յԵրուսաղէմ, ոչ ինչ գիտելով զգործոց Յակոբայ կաթուղիկոսի, 'ի տօնի Աստուածայայտնութեանն օրհնեաց Միւռոն 'ի պտղոյ ծառոյ ձիթենւոյ յոր կախեցաւ Տէրն մեր, 'ի վանս Ս. Հրեշտակապետի, որպէս գրէ նա ինքն 'ի կոնդակի իւրում գրեալ 'ի թուին Հայոց 1115 (1666). 'ի Յունվարի 23. քանզի ձիթենի ծառն այն, յորում պրկեալ ձաղկեցաւ Տէրն մեր Քրիստոս 'ի Ս. Հրեշտակապետի վանսն, ոչ ոք լուաւ, և ոչ ոք ետես յօրէն Աստուածայայտնութեան Տեառն մերոյ մինչեւ ցայսօր, եթէ հանեալ եղեւ 'ի պտղոյն ձէթ իւղոյ, սակս նուազութեան պտղոյ ծառոյն։ Իսկ յայսմ ամի՝ այնքան արդիւնացեալ շնորհիւ Տեառն, մինչ զի ձգեալ ձէթն ոչ միայն 'ի նիւթ սրբալոյս Միւռոնի բաւականացաւ, այլ և 'ի խնդրոյ Լատինաց Հռոմայ Պապին շնորհ առաքեցաւ։ Եւ յետ այնորիկ բաշխէր ձրի զՄիւռոնն ժողովրդոցն Հայոց բնակելոց 'ի Տէրութեան Օսմանցւոց. և ձեռն արկեալ սկսաւ բազում շինութիւնս առնել յԵրուսաղէմ և 'ի վանս Յոպպէի։

Իբրեւ լուաւ Եղիազար թէ Յակոբ կաթուղիկոս էառ հրովարտակ հակառակ ինքեան, եւ խափանեաց զգործս նորա, անճապարեալ գրեաց գիր աղաչանաց առ Եպարքոսն և առաքեաց 'ի բանակն Արքունի, և խնդրեաց 'ի նմանէ զի ըստ առաջին հրովարտակին իւրոյ, դարձեալ ինքն բաժանեսցէ ձրի զՄիւռոնն, եւ հատուցանել ամ ըստ ամէ զսահմանեալ հարկն. և ընդ նմին առաքեաց զոսկիս յաջորդ տարւոյն։ Գրեցաւ հրովարտակ ըստ խնդրոյ նորին, բաժանել Եղիազարու զՄիւռոնն՝ և 'ի բաց կալ Յակոբայ